

dokument slovenskega ministrstva za zunanje zadeve: zahteve ZDA slovenskemu predsedstvu Sveta EU

Fried: "Slovenija naj prva prizna Kosovo"

Razkrivamo zapisnik pogovora med slovenskimi in ameriškimi diplomati – Če Kosovarji izgubijo zaupanje vase, "ZDA izgubijo svoj vpliv"

Igor Mekina, Meta Roglič

Ljubljana – V uredništvu Dnevnika smo dobili zapisnik o pogovoru političnega direktorja Mitja Drobnita z najvišjimi predstavniki ameriške administracije z dne 24. decembra 2007 v Washingtonu. Dokument s številko VWA070767 na prvi strani nima ozake zaupnosti, hkrati pa razkriva zahteve ZDA do Slovenije kot predseduječe EU. Dva neodvisna diplomi, ki želita ostati neimenovana, sta nam potrdila pristnost dokumenta, na MZZ pa so nam potrdili, da je bil Mitja Drobnit v času nastanka dokumenta res na obisku v ZDA.

Kaj vse naj piše v deklaraciji

Mitja Drobnit se je v ZDA skupaj s slovenskim veleposlanikom v ZDA Samurom Žbgarjem strelč s pogovorniki ameriškega sveta za nacionalno varnost ter zunanjega ministristva med drugimi z Danielom Friedmom, pomočnikom ameriške zunanje ministriice Condoleezze Rice, ki je odgovoren za evropske in evraziske zadeve, ter njegovo namestnico Rose-



Daniel Fried



Rosemary DiCarlo

mary DiCarlo. Pogovarjali so se o številnih temah, predvsem o kritnih žariščih po svetu. Zabeležka je urejena po temah pogovorov, v nadaljevanju pa predstavljamo le nekatera najbolj zanimiva stališča z začetka devet let dolgega dokumenta. Gleda vrha EU-ZDA je Judith Ansley, namestnica v nacionalno varnostni agenciji, takoj na začetku pogovora očenila, da se »Beli hiši kot najverjetnejši čas vrha zdi junij 2008«. Gleda Kosova je odlovanje med EU in ZDA ocenila kot zelo dobro. »V deklaraciji bi želeli tudi

omembro Iraka in problematičnih držav, kot so Iran, Burma in Srbija. Predsednik Bush je zaskrbljen tudi nad stanjem na Kubi in v Venezuela. Prepričan je, da lahko podpora opoziciji na Kubi (podobno kot v Gruziji in Ukrajini) prinesi pozitivne rezultate. Politika ZDA do Kubе ni spremembna režima, pač pa želja po demokratični tranziciji po smrti Fidele Castro. V deklaraciji na vrhu EU-ZDA bi želeli omembko Kubе in Venezuela. Prav tako želijo v deklaraciji omembro terorizma in neproliferacije,« navaja zapisnik.

mnenje strokovnjaka: dr. Milan Brglez, FDV

Pritiske je mogoče slutiti, a ne pridejo v javnost



Ob zabeležki pogovora Mitja Drobnit z ameriškimi pogovorniki se postavlja vprašanje, ali je v diplomatski praksi običajno, da velike države predseduječi EU tako jasno naročajo, kaj želijo, da je v določeni deklaraciji omenjeno. Profesor na FDV Milan Brglez si, kot pravi, lahko predstavlja, da pri manjših državah in tistih, ki imajo dobre odnose z ZDA, takšni pritiski obstajajo. Dodatni razlog, da bi do tega lahko prišlo, je, da smo se v nekem časovnem obdobju uvrstili v tako imenovan Novo Evropo in ena od možnosti, kako lahko Američani posredno delujejo, je tudi ta, da s pomočjo

tesnejše zveze z določeno predseduječo državo pomagajo oblikovati določene formacije. Vendar pa običajno te zadeve ne pridejo v javnost. Lahko se kvečjemu slut, da se to vedno dela, vprašanje je le, ali je neka država za tovrstne argumente dovezeta in tudi kako jih nato implementira oziroma ali jih uspe implementirati. »Najverjetnejše je zadeve teže implementirati, če se ve, da so to ameriške zahteve,« ocenjuje Brglez in dodaja, da bi objava verjetno otežila možnosti sprejemanja natančno določenih formulacij.

Pohvale »močni izjavi Rupla«

Gleda Kosovo je pomočnik ameriške zunanje ministriice Condoleezze Rice Daniel Fried »pozdravil močno izjavo MZZ, dr. Rupla glede Kosova« in dodal, da je »ob tem že predlagal džavni sekretarki dr. Rice, da čestita kolegu dr. Ruplu. Daniel Fried je »po drugi strani izpostavljal izjavo MZZ Lavoraki, ki je grozil in izražal bojazni glede ureditve statusa Kosova. Nedvormno je ureditev statusa dejstvo, ki se bo zgodilo in ga bo vodila Slovenija. Pozdravljen je tudi, da dr. Rupel v izjavi ni omenjal rokove.« Drobnit je nato izpostavljal slovensko videnje oziroma to, kako bodo takoj po »koordiniranem oziroma »enostranski« razglasiti neodvisnosti Kosova sledila »vnaprejšnja priprava zaključkov« zasedanja zunanjih ministrov EU. Drobnit je dejal, da »EU najprej potrebuje odločitev evropskih zunanjih ministrov ter povabilo generalnega sekretarja ZN, da prevzame misijo od ZN.« Kosovska vlada mora ob razglasitvi povabiti Mednarodno civilno misijo (ICO), saj bo to za delitev suverenosti z ICO. »Pravna podlaga za ICO je v resoluciji VS OZN 1244. Frieda je zaprosil za podporo pri pridobitvi izjave generalnega sekretarja OZN glede podpore za načelne izjave ZDA.« Saj imajo sekretarje dožive članice EU težave prispevki, ki jih običajno izpostavljajo napotiti EWOP brez soglasja OZN.« Drobnit je kot kritično omenil izjavo francoskega predsednika Sarkozyja, ki je vezel srbsko pot v EU na rešitev Kosova. »Slovenija zagovarja zdajnji podpis sporazuma o stabilizaciji in pridružitvi Srbiji,« navaja zapisnik. Fried je nato »glede podpore generalnega sekretarja OZN za napotitev EWOP na Kosovo omenil, da je generalni sekretar Ban Ki Moon

Sporazum o pridružitvi še pred izgubo Kosova

»Kosovski Albanci bodo bodo razglasili neodvisnost v dogovoru z ZDA in EU in bodo počakali na volitve v Srbiji, ker jim je bolj v interesu, da je srbski predsednik Tadić kot Nikolaj... Zelo dobro bi bilo, če bi Srbija Sporazum o pridružitvi

in stabilizaciji podpiše še pred deklaracijo o neodvisnosti Kosova, ker bi po razglasitvi delovalo, da gre za nagrado EU za izgubo kosova, kar Srbija ne bi dobro sprejela,« opozarjajo diplomati ZDA. (m)

analiza: ameriška politika do Bližnjega vzhoda in Kavkaza v dokumentu MZZ

Podpora Abasu, pritisk na Sirijo in odločno na Kavzazu

Aleš Gaube

Zapis pogovora političnega direktorja na MZZ Mitja Drobnit z ameriškimi pogovorniki ponuja dragocen vpogled v razumevanje Washingtona za kompleksno Bližnjega vzhoda in postsovjetskega območja, predstavljen Kavkazu.

Dvodomno velja omeniti, da je pogovor s predstavniki sveta za nacionalno varnost (povetovanjsko telesa) predsednikom in State Departmentu potekal pred januarsko turnejo ameriškega predsednika George W. Busha na Bližnjem vzhodu. Na tem obisku je Bush dejal, da vidi priložnost za sklenitev mirovnega sporazuma med Izraelci in Palestinci do konca njegovega mandata. Kako si ta mir predstavljajo v Beli hiši, je razvidno iz zapisja pogovora. Diplomata Drobnit je namreč zanimalo to, kako si Elliott Abrams, namestnik svetovalca za nacionalno varnost, ki je zadolžen za strategijo globalne demokracije, predstavlja nadaljevanje mirevnega procesa po Annapolisu. Abrams (med poznanimi washingtonskim političnim parketom velja za enega glavnih nekonserватivcev) je odgovoril, da je potreben naprednega diplomatskega področja in tudi na terenu. Za letošnje leto se esti

Israelski in Palestinci ter končati terorizem. Abrams je opozoril, da cilj je implementacija sporazuma oziroma ustanovitev palestinske države. »Takšno priznavanje bi bilo nerealno, saj naj bi bilo med drugim na podlagi sporazuma treba preseliti približno 100.000 izraelskih naseljenecov, kar se ne more zgoditi že v letu 2008,« je zapisano v zabeležki Abramsovskega odgovora.

Kultura kot pritisk na Iran

Toda na Zahodnem bregu prebiva 250.000 izraelskih naseljenecov, ne le 100.000. Ta bistvena razlika kaže predvsem na polno ameriško podprtijo izraelski zamisli o pripovitju treh velikih naseljenskih sklopov na Zahodnem bregu. Deklarativna podpora pogajalskemu procesu, ki prihaja iz Washingtona, je ob že določenih rezultativih pogojih tako posem nerelevantna. Bela hiša torej tudi zdaj ni pošten in pravčen posrednik, kar je sicer dolgoletna želja Palestincev.

Abrams je menil tudi to, da mora pogajalski proces doživeti soščen na predek na terenu. Izboljšati se mora življenje Palestincev na Zahodnem bregu, saj bi v nasprotnem primeru ljudje začeli izseljati.

sa, op. p.). Gaze, kjer vlada Hamas, Abrams v tem kontekstu ne omenja. To ni presenetljivo, saj Američani po njihovi viziji na parlamentarnih volitvah z vladom islamskega gibanja nikoli niso navezali stikov, še več – s koordinacijo z Izraelom so dosegli njen bojkot s strani Zahoda. Po tem Abramsova bi bil Mahmud Abbas »zelo vesel,« če bi Izrael Hammes odstranil iz Gaze.

Na State Departmentu se je Drobnit pogovarjal tudi o Irani. Direktorica oddelka za Iran Barbara Leaf mu ni razkrila nobenih posebnih novih podprtosti ameriške politike o islamski republiki. Je pa od slovenskega pogovornika izvedelo, da iradna Ljubljana zavlačuje pogovore in podpis bilateralnega sporazuma za kulturno sodelovanje z Iranom ter da skuša slednjega vezati na dialog o zagotavljanju človekovih pravic v Iranu. Da se Ljubljana poslužuje takšnega pritiska, je preseirljivo vsaj iz dveh razlogov. Prvič, Slovenija je med prednostne naloge predsedovanja Svetu EU ustvarila medkulturni dialog, sporazumi o kulturnem sodelovanju z drugimi državami pa verjetno sodijo med temelje medkulturnega dialoga. In drugič, pritisk na Iran z začetanjem sklenitve sporazuma o

Slovenija od osamosvojitve namenjala tej državi. Drugič »ontajti pritisk na Ljubljana nameč ne premote.«

Kosovske posledice na Kavzazu

Če glede Irana Drobnit ni sklical posebne vežbe Američanov, je bil Elliott Abrams bolj specifičen glede Sirije, drugega rezidanta, ki je Američanom trin v pet. Po poskusih navezavaj francoskega dialoga z Bašarjem Al Asadom sta si ameriški in francoski predsednik v telefonskem pogovoru izrekla nezadovoljstvo nad sirskim obnašanjem ter laganjem v rezimu. S tem se po mnenju Abramsa končuje trud za vzpostavljanje konstruktivnih odnosov s Sirijo. Libanonske ustanove imajo zaradi vpletanja sosedne velike Teherane. Treba je začeti pritiskatna Damask, saj drugače sirska režim ne bo odnehal. Judy Ansley, namestnica svetovalca za nacionalno varnost, zadolžena za regionalne zadeve, je predlagala, da se temi pritiski začnejo tudi EU. Ob tem je na koncu dodan stavek, da je po mnenju predsednika Busha in Nicolasom Sarkozyjem primeren odgovor na sirska ključovanja uvedba sankcij Dejanosa si Washington zanje prizadeva že lep čas, a EU doleči ne podlegla ameriškim pri-

režim dojemal kot del rešive na kar dveh kritnih žariščih, na mirovni libanonskega političnega parketa in na stabilizacijo Iraka.

Izjemno zanimiv je tudi del pogovorov o Kavzazu in ciprskem vprašanju. Slednjemu se Slovenija zaradi reševanja Kosova ne bo uspela katerega posveti, je gostiteljem sporočil Drobnit. Turčija nad tem sporočilom zagotovo ne bo nadvišena. Drobnit je dokel tudi naselil pomočnika ameriške državne sekretarke Daniela Frieda, kako naj se tava, če bi zaradi neodvisnosti Kosova Rusija priznala državnost gruzijski separatistični regiji Abhaziji. »Če pride do priznanja od Ruske federacije, ZDA pozivajo zaveznice, da je treba dejanje javno obvestiti Rusijo glede tega izolirati ter izraziti vso podporo Sakhaliniju (predsednik Gruzije, op. p.). Glede na staljico ZDA in tudi večine držav članic EU, da Kosovo ter zamrznjeni konflikt niso del iste zgodbe, takšna stališča ne presečajo. Toda v kontekstu kritike pomočnika zunanje ministričnice Mathewa Bryze, ki jo je Drobnit slusal na račun Portugalske ob lanskem »preveč plasiranim odzivu na domnevne vilore ruskih letal v gruzijski značni prostor. Wa-